

سلام . ببخشید از نظر مولانا بهترین راه خدا شناسی کدام است؟ خدا شناس و خدا ناباور هر دو از زیباییهای عالم لذت می برند این دو دیدگاه چه فرقی باهم دارند .

=====

سلام. بلی هر دو دیدگاه از لطافت‌های دنیا و زیباییهای عالم لذت می برند اما فرق چیست ؟

خدا شناس اول در هر ذره خدا را می بیند و بعد لطافت را، یعنی اول معشوق را شهود می کند و بعد لطافت را اما خدا ناباور هر پدیده را فقط یک رویداد می بیند که می آید و می رود .

یکی فصول سال را گردش زمین و حرکت طبیعی می بیند و یکی از نسیم بهار بوی بهار می شنود و دامن می گسترد و باز شدن غنچه می بیند یکی از چه چه بلبل حالت باز شدن دهان بلبل را می بیند که حرکتی طبیعی است و یکی هم بوی آمدن گلستان یار را می بیند . یکی از قربانی شیدائی معشوق را در سر دارد و یکی قربانی در راه معشوق را قصابی می بیند یکی سخنش از گردش خون تغذیه اندامها است و یکی شعرش جوشش خون است، یکی از جنبیدن سرو لطافت باد بهاری را می بیند که دست در گردن سرو افکنده و غزل می سراید و یکی هم جنبش سرو را از ضربه تبر باغبان بر ساقه سرو می بیند مادر از لیخنه طفل جانش به گستردگی دریاها میشود و جهان را در شور می بیند و خاتم همسایه این بچه را فتنه کوچه می بیند فرق این جاست یکی از ازدواج تولید مثل و نزاع و طلاق را می بیند و یکی هم انتقال لوح محفوظ معشوق عالم در سینه مادر که عاشقی را به فرزند منتقل کند .

پیل باید تا چو خسپد او ستان - خواب بیند خطه هندوستان

خر نبیند هیچ هندستان به خواب - خر ز هندستان نکر دست اغتراب.

پیل چون در هند معنی بوده در خواب هم هند را می بیند و خر کسی که ایمان ندارد و همه چیز را به زندگی این دنیامربوط میکند چون از هند غیب واز نور پنهان در هر ذره احساس جدائی نمی کند

اذکروا الله کار هر اوباش نیست - ارجعی بر پای هر قلاش نیست.

قلاش همانها هستند که طبیعت را فقط در طبیعت می بینند و پدیده های فیزیکی اینها را چه نسبت با

(اَرْجِعِي اِلٰى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً خشنود (از خدا) و خوشایند سوی پروردگارت باز گرد فجر 28).

ذکر خدا که لایق هر کس نیست دهان پاک می طلبد و شور معشوق

لیک تو آیس مشو هم پیل باش - و نه پیلی در پی تبدیل باش

کیمیاسازان گردون را ببین - بشنو از میناگران هر دم طنین

نقش بندانند در جو فلک - کارسازانند بهر لی و لک

میگوید مأیوس نباشید کیمیا سازان در دنیا هستند که شما را به معشوق برسانند خدا شناس در هر ذره اول خدا می بیند و بعد لطافت را و زیبایی را . از مخلوقات به خدا پی بردن راهی بسیار سخت و غلط انداز و شک آلود است . و بیشتر به کفر می رسد